

РЕШЕНИЕ

№ 1570

гр. София, 11.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 21.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **7951** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 211 от ЗМВР.

Производството е образувано по жалба на Г. И. С., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], ет. 4, офис 10 срещу заповед № 513з-6703/14.07.2023 г. на директора на СДВР при МВР старши комисар Л. Н., връчена ѝ на 25.07.2023 г. , с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца - на основание чл. 194, ал. 2, т. 2 и 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР във вр. чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР. Счита, че заповедта е незаконосъобразна, по следните по следните съображения: заповедта е немотивирана, посочените като нарушения на служебната дисциплина не са осъществени, както и, че не са изобщо нарушения на служебната дисциплина. Ето защо, счита заповедта за незаконосъобразна и моли същата да бъде отменена, като такава. Претендира деловодни разноски.

Ответникът по жалбата я оспорва изцяло и моли да бъде отхвърлена. Претендира деловодни разноски.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, насочена е срещу акт, който подлежи на обжалване пред административния съд, поради което е допустима и следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства по реда на чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на административния акт по чл. 146 от АПК:

Със заповед № 513з-6703/14.07.2023 г. на директора на СДВР при МВР старши комисар Л. Н., връчена ѝ на 25.07.2023 г. , с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца - на основание чл. 194, ал. 2, т. 2 и 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР във вр. чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР. Видно от приложената по делото административна преписка, преди налагане на дисциплинарното наказание, наказващият орган е изпълнил напълно процедурата по чл. 205, ал. 1 от ЗМВР по образуване на дисциплинарното производство – заповед № 513з-2345/20.03.2023 г. Изпълнена е и процедурата по осигуряване право на защита на наказвания служител по чл. 205, ал. 3, чл. 207, ал. 8, т. 6, ал. 10 от ЗМВР , като на наказваната е връчена покана № 513р-31472/27.03.2023 г. за запознаване със заповедта за образуване на дисциплинарното производство и за даване на писмени обяснения. С посочената покана е извършена и процедурата по чл. 206, ал. 1 от ЗМВР по взимане на писмени обяснения от наказвания. На жалбоподателя са предоставени възможности за даване на писмени обяснения по 206, ал. 1 от ЗМВР с покана № 513р-50455/16.05.2023 г. и за запознаване със справка № 513р-50432/16.05.2023 г. На жалбоподателя са предоставени възможности за даване на писмени обяснения по 206, ал. 1 от ЗМВР с покана № 513р-69943/11.07.2023 г. и за запознаване със справка № 513р-50432/17.05.2023 г. Жалбоподателят е дал писмени обяснения № 513р-34159/31.03.2023 г. По преписката са разпитани лица, взети са обяснения от наказвания служител, извършени са различни по вид и обем справки и е извършено комплексно изследване на фактите преди издаване на заповедта, какъвто е императивът на 35 от АПК. Безспорно между страните, като от материалите по делото не се установяван друго, че заповедта е издадена от компетентен орган и в предписаната от закона форма по правилата на чл. 204 от ЗМВР. Като фактически основания за налагане на дисциплинарното наказание в заповедта е посочено, че жалбоподателката е била инспектор началник на група „Териториална полиция“ – М. на сектор „Охранителна полиция“ към 07 РУ при СДВР, като към датата на издаване на процесната заповед е на длъжност разузнавач V-та степен в група „Криминална полиция“ на участък „Полиция“ – П. към 08 РУ при СДВР. Посочено е още, което не се оспорва от страните, че с писмо изх. № 35050/09.12.2022 г. на СГС – НО, вх. № 338200-23760/12.12.2022 г. по описа на 07 РУ при СДВР, относно връчване на призовка на лицето П. Ц. П. с взета мярка за неотклонение „домашен арест“, от адрес за призоваване [населено място],[жк], [жилищен адрес] е разпределено с резолюция от 09.12.2022 г. на жалбоподателя. Жалбоподателя от своя страна с резолюция от 12.12.2022 г. е възложила преписката за изпълнение на подчинения си инспектор Й. Й.. Безспорно е посоченото в процесната заповед, че на 13.12.2022 г. инспектор Й. е изготвил докладна записка № 3382р-49292/22.12.2022 г. , в която посочва, че във връзка с връчване на призовката на П. Ц. П. от адрес за призоваване [населено място],[жк], [жилищен адрес] при извършена проверка проверка на 13.12.2022 г. , около 11:30 ч. , лицето не е открито. Й. посочва в докладната, че е направил справка в АИС-МВР, за да се установи лицето, тъй като в призовката на СГС липсвало ЕГН.

Справката се направила от служебния на жалбоподателя компютър, който се ползвал от подчинените му при съответния организиран ред. При извършване на справката инспектор Й. избрал гражданин, отговарящ на имената на призовавания, с който провел разговор по открития в справката личен телефон. Погрешно избраното лице заявило, че никога не е живяло на адреса по призовката и обяснило, че става въпрос за съвпадение на имена. При това положение, инспектор Й. установява, че призоваваният П. Ц. П. има постоянен адрес в [населено място], обл. В. Т. и настоящ адрес [населено място],[жк], [жилищен адрес]. Безспорно е, посоченото в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание на жалбоподателя, че инспектор Й. не е извършил посещение на адреса по призовката на СГС, за да я връчи. Изготвената от инспектор Й. докладна записка е разпределена на жалбоподателя на 14.12.2022 г. , ведно с невръчената призовка, които са изпратени по делото на СГС-НО с писмо № 338200-732/11.01.2023 г. Безспорно е, посоченото в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание на жалбоподателя, че при тези факти, на 11.01.2023 г. инспектор Й. е получил обаждане от адв. Т., който го е уведомил, че поради изготвената от него докладна записка клиентът му П. Ц. П. е и изменена мярка за неотклонение от „домашен арест“ в „задържане под стража“. Безспорно е, посоченото в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание на жалбоподателя, че след обаждането на адвоката инспектор Й. веднага се свързва с жалбоподателя, която веднага извършила уведомяване на прекия си началник, на прокурора по делото, по което е П. Ц. П. е с мярка за неотклонение „домашен арест“ и със съдебния състав. Поради тези действия на жалбоподателя изменената мярка за неотклонение на П. Ц. П. от „домашен арест“ в „задържане под стража“ фактически не е осъществена. Тези факти, изложени в процесната заповед са безспорни, като по делото е приложено протоколното определение на СГС-НО от 11.01.2023 г. , с което е заменена мярката за неотклонение в по-тежка и последвалото го определение на СГС-НО от 13.01.2023 г. , което отменя предходното определение. При тези безспорни по делото факти, отразени в процесната заповед за налагане на дисциплинарно наказание, наказващият орган е приел, че жалбоподателя не е изпълнил служебните си задължения да осъществява контрол върху подчинените си и да организира работата им по начин, че да не се допускат описаните в заповедта нарушения, с което е извършил нарушение по смисъла на чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР, за което се налага дисциплинарно наказание „порицание“ по смисъла на чл. 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР. За да наложи процесното дисциплинарно наказание „порицание за срок от 6 месеца“, наказващият орган конкретно е посочил, че с бездействието си да извършва необходимия контрол и организация на работата на подчинените си, „жалбоподателят е допринесла за неоснователно утежняване положението на гражданско лице, чиято мярка за неотклонение е заменена с по-тежка.“. По делото, обаче, както и по административно-наказателната преписка, се установи, че фактически няма утежняване положението на лицето с мярка за неотклонение „домашен арест“, определението на съда по замяна на мярката за неотклонение в по-тежка, е отменено от съда, именно поради порявената активност на жалбоподателя, като замяната не е осъществена. Настоящият състав приема, че по делото са събрани достатъчно данни, че жалбоподателят не е осъществила необходимия инструктаж и организация на работата на подчинените си, която рефлектира на изключително значими обществени отношения във връзка с осигуряване основните права на гражданите. Това е изключително укоримо отношение към служебните задължения, като никакви

оправдания за материална и кадрова липса на могат да бъдат приети за основателни. Обаче, чл. 210, ал. 1 от ЗМВР е категоричен, че заповедта за налагане на дисциплинарно наказание следва да съдържа фактите, въз основа на които са наказва лицето, отнесени към съответните норми. В конкретния случай се установи, че дисциплинарното наказание е наложено за определени факти, и то най-съществени, които не са настъпили. Не е настъпило неоснователно утежняване положението на гражданско лице, чиято мярка за неотклонение е заменена с по-тежка.“.

Предвид изложеното до тук, съдът приема, че жалбата е изцяло основателна.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 610 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ заповед № 513з-6703/14.07.2023 г. на директора на СДВР при МВР старши комисар Л. Н., с която на жалбоподателя Г. И. С., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], ет. 4, офис 10 е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца - на основание чл. 194, ал. 2, т. 2 и 197, ал. 1, т. 3 от ЗМВР във вр. чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР.

ОСЪЖДА МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ да заплати на жалбоподателя Г. И. С., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], ет. 4, офис 10, на основание 143, ал. 1 от АПК, сумата от 610 лв. деловодни разноски.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :